

B”H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 19 | Shoftim | Sicha 4

1) פרשתינו י”ט, ט”ו

לֹא-יָקוּם עַד אֶחָד בְּאִישׁ לְכַל-עוֹן וְלְכַל-חַטָּאת בְּכָל-חַטָּא אֲשֶׁר יַחַטָּא עַל-פִּי | שְׁנֵי עֵדִים אֵין עַל-פִּי שְׁלֹשָׁה-עֵדִים יָקוּם דְּבָר:

One witness shall not rise up against any person for any iniquity or for any sin, regarding any sin that he will sin. By the mouth of two witnesses, or by the mouth of three witnesses, shall the matter be confirmed.

2) רמב”ם הלכות אישות פרק ד' הלכה ו'

הַמְקַדֵּשׁ בְּעַד אֶחָד אֵין חוֹשֵׁשׁ לְקַדוּשָׁיו וְאֵין עַל פִּי שְׁשֵׁנֵיהֶם מוֹדִין. קַל וְחֹמֶר לְמַקְדֵּשׁ בְּלֹא עֵדִים. הַמְקַדֵּשׁ בְּפִסּוּלֵי עֵדוּת שֶׁל תּוֹרָה אֵינָה מְקַדֶּשֶׁת. בְּפִסּוּלֵי עֵדוּת שֶׁל דְּבָרֵי סוֹפְרִים אוֹ בְּעֵדִים שֶׁהֵן סֶפֶק פְּסוּלֵי תּוֹרָה אִם רָצָה לְכַנֵּס חוּזֵר וּמְקַדֵּשׁ בְּכַשְׂרִים וְאִם לֹא רָצָה לְכַנֵּס צְרִיכָה גֵט מִמֶּנּוּ מִסֶּפֶק. וְאִפְלוּ כִּפְרָה הָאִשָּׁה וְהַכְּהִישָׁה אֶת הָעֵדִים וְאָמְרָה לֹא קִדְשָׁתִנִּי כּוֹפִין אוֹתָהּ לְקַח גֵּט. וְכֵן דִּין כָּל קַדוּשֵׁי סֶפֶק אִם רָצָה לְכַנֵּס חוּזֵר וּמְקַדֵּשׁ וְדָאֵי וְאִם לֹא רָצָה לְכַנֵּס צְרִיכָה גֵט מִמֶּנּוּ מִסֶּפֶק:

When [a man] consecrates [a woman] in the presence of a single witness, his kiddushin] are of no consequence. [This applies] even when both [the man and the woman] acknowledge [that the kiddushin were given]. Surely this applies when [a man] consecrates [a woman] without any witnesses at all [observing the act].

When [a man] consecrates [a woman] in the presence of individuals who are disqualified from serving as witnesses by Scriptural law, she is not consecrated. [When he consecrates her in the presence of] individuals who are disqualified from serving as witnesses by Rabbinic law, or in the presence of witnesses regarding whom there is doubt whether or not they are acceptable according to Scriptural law, [the following rules apply:] If he desires to consummate the marriage, he should consecrate the woman again in the presence of acceptable witnesses. If he does not desire to consummate the marriage, the woman must receive a get from him [to enable her to marry others], because of the doubt. [This ruling applies] even when the woman denies [the matter], contradicting the witnesses and saying that she was never consecrated.

This ruling applies with regard to all situations in which the status of the kiddushin is in doubt. If [the man] desires to consummate the marriage, he should consecrate the woman again in a manner that is unequivocally acceptable. If he does not desire to consummate the marriage, the woman must receive a get from him, because of the doubt.

ב

(3) צפנת פענח על התורה פרשתינו י"ט, י"ח

גבי קדושין א"צ דו"ח, ורק העדים שאומרים הוה רק סיפור ולא עדים וכבר האמינה אותם התורה, ולכן א"א להם לחזור, ועיקר הגדר המבואר בכ"מ בש"ס כיון שהגיד וכו', ולא מהני גם אמתלא דסנהדרין דף מ"ד ע"ב,

ג

(4) נדרים פ"ז, א'

והילכתא תוך כדי דבור כדבור דמי חוץ ממגדף ועובד עבודה זרה ומקדש ומגדש

The Gemara concludes: And the *halakha* is: The legal status of a pause or retraction within the time required for speaking a short phrase is like that of continuous speech, and so a person can retract what he first said if he issues the retraction within this period of time after he finished speaking. This principle holds true in almost every area of *halakha*, except for the case of one who blasphemes God; or in the case of an idol worshipper, who verbally accepts an idol as his god; or one who betroths a woman; or one who divorces his wife. In these four cases, a person cannot undo his action, even if he immediately retracts what he said within the time required for saying a short phrase.

(5) ר"ן לנדרים פ"ז, א'

ונראה בעיני דבשאר מילי דלא חמירי כולי האי כשאדם עושה אותם לא בגמר דעתו הוא עושה אלא דעתו שיכול לחזור בו תוך כדי דבור אבל הני כיון דחמירי כולי האי אין אדם עושה אותם אלא בהסכמה גמורה ומשום הכי חזרה אפי' תוך כדי דבור לא מהני

ד

(6) ישעיה מ"ג, י'

אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה:

"You are My witnesses," says the Lord, "and My servant whom I chose," in order that you know and believe Me, and understand that I am He; before Me no god was formed and after Me none shall be.

(7) זהר חלק ג', פ"ו, א'

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ישעיהו מ"ג:י) אַתֶּם עַדֵי נֶאֱמַר יְיָ וְעַבְדֵי אֲשֶׁר בְּחִרְתִּי לְמַעַן תִּדְעוּ וְתִאֱמִינוּ וְגו'. אַתֶּם עַדֵי, אֵלֶיךָ אֵינֹן יִשְׂרָאֵל. וְתִנְיֹן, אֵלֶיךָ אֵינֹן שְׁמַיָא וְאַרְעָא, דְּכָתִיב (דברים ל"ט:ט) הַעֲיִדוּתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. אֲבָל יִשְׂרָאֵל אֵינֹן סֶהְדִּין אֵלֶיךָ עַל אֵלֶיךָ, וְשְׁמַיָא וְאַרְעָא וְכָלֵא, סֶהְדִּין עֲלֵיהוּ.

ה

8) ליקוטי תורה פקודי ד', א' ואילך

עד"מ ענין עדות ועדים שהיא הגדה הנאמנת אין שייך אלא על דבר הנסתר ונעלם מעיני הכל ע"ז צריך עדות שיעידו ע"ז אבל על דבר הנגלה אין צריך ואין שייך עדות. ואפי' על מלתא דעבידא לאגלווי ממש מיד לא הצריכה התורה עדות. כמ"כ עד"מ פי' עדות לישראל..

9) ראש השנה כ"ב, ב'

כִּי אֶתָּא עוּלָא, אָמַר: קִדְשׁוּהוּ לְיִרְחָא בְּמַעְרְבָא. אָמַר רַב כְּהֵנָּא: לָא מִיבְעִיָא עוּלָא, דְּגַבְרָא רַבָּה הוּא, דְּמַהִימָן. אֵלָא אֲפִילוּ אִינִישׁ דְּעֵלְמָא נְמִי מַהִימָן. מַאי טַעְמָא? כֹּל מִלְתָּא דְּעַבִּידָא לְאַגְלוּוִי — לָא מְשַׁקְרִי בֵּה אִינְשִׁי. תִּנְיָא נְמִי הָכִי: בָּא אֶחָד בְּסוּף הָעוֹלָם וְאָמַר קִדְשׁוּ בֵּית דִּין אֶת הַחֹדֶשׁ — נֶאֱמַן.

§ When Ulla came from Eretz Yisrael to Babylonia, he said: They sanctified the New Moon on a certain date in the West, Eretz Yisrael. Although Ulla was the only witness, his testimony was accepted. Rav Kahana said: It is not necessary to say that Ulla, who is a great man, is deemed credible with regard to such testimony. Rather, even an ordinary person is deemed credible in this case, and there is no need for two witnesses. What is the reason for this? With regard to any matter that is likely to be revealed, people do not lie about it. The Gemara comments that this is also taught in a *baraita*: If one person comes from the other end of the world and says: The court sanctified the new month, he is deemed credible. There is no need for two witnesses.

10) איוב י"ט, כ"ו

וְאַחַר עוֹרִי נִקְפוּ-זָאֵת וּמִבְשָׂרִי אֶחְזָה אֱלֹהִים:

And after my skin, they have cut into this, and from my flesh I see judgment.

11) ברכות י', א'

מַה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֵא כֹל הָעוֹלָם — אִף נְשָׁמָה מְלֵאָה אֶת כָּל הַגּוּף.

Just as the Holy One, Blessed be He, fills the entire world, so too the soul fills the entire body.

12) תורה אור מגילת אסתר צ"ט, ב'

דבחינת ממלא וסובב הוא רק הארה לבד ממנו ית' אבל מהותו ועצמותו ית' אינו בגדר עלמין כלל אפילו להיות סובב וממלא לעלמין. כי לא זה היא עיקר האלקות מה שהעולמות מתהוים ממנו ומקבלים חיותם ממנו ית'.

13) בראשית א', כ"ח

וַיְבָרֶךְ אֱתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ וּכְבֹּשׁוּהָ וּרְדוּ בְּדִגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּבְכָל־חַיָּה הַרְמֵשֶׁת עַל־הָאָרֶץ:

And God blessed them, and God said to them, "Be fruitful and multiply and fill the earth and subdue it, and rule over the fish of the sea and over the fowl of the sky and over all the beasts that tread upon the earth. "

I

14) ואתחנן ד', ל"ה

אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו:

You have been shown, in order to know that the Lord He is God; there is none else besides Him.

ז

15) שבת פ"ח, א'

מר חזקיה, מאי דכתיב: "משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה", אם יראה — למה שקטה? ואם שקטה — למה יראה? אלא בתחילה יראה ולבסוף שקטה. ולמה יראה? כדריש לקיש. דאמר ריש לקיש, מאי דכתיב: "ויהי ערב ויהי בקר יום הששי", ה' יתירה למה לי? — מלמד שהתנה הקדוש ברוך הוא עם מעשה בראשית ואמר להם: אם ישראל מקבלים התורה — אתם מתקיימין, ואם לאו — אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו.

Hizkiya said: What is the meaning of that which is written: "You caused sentence to be heard from heaven; the earth feared, and was silent" (Psalms 76:9)? If it was afraid, why was it silent; and if it was silent, why was it afraid? Rather, the meaning is: At first, it was afraid, and in the end, it was silent. "You caused sentence to be heard from heaven" refers to the revelation at Sinai. And why was the earth afraid? It is in accordance with the statement of Reish Lakish, as Reish Lakish said: What is the meaning of that which is written: "And there was evening and there was morning, the sixth day" (Genesis 1:31)? Why do I require the superfluous letter heh, the definite article, which does not appear on any of the other days? It teaches that the Holy One, Blessed be He, established a condition with the act of Creation, and said to them: If Israel accepts the Torah on the sixth day of Sivan, you will exist; and if they do not accept it, I will return you to the primordial state of chaos and disorder. Therefore, the earth was afraid until the Torah was given to Israel, lest it be returned to a state of chaos. Once the Jewish people accepted the Torah, the earth was calmed.

16) ליקוטי תורה שלח ל"ז, ד'

בריבוי השתלשלות נתהווה מזה צמצום גמור והעלם גדול שנתעלם בחי' כח האלקי המחיה את העולם ונתלבש בלבושים רבים ועצומים כי עולם הוא מלשון העלם כנודע

17) שמות רבה סוף פכ"ט

אמר רבי אבהו בשם רבי יוחנן, כשנתן הקדוש ברוך הוא את התורה, צפור לא צוח, עוף לא פרח, שור לא געה, אופנים לא עפו, שרפים לא אמרו קדוש קדוש, הים לא נדדעזע, הבריות לא דברו, אלא העולם שותק ומחריש, ויצא הקול: אנכי ה' אלהיך,

18) רש"י ריש פרשת בראשית

בראשית ברא: אין המקרא הזה אומר אלא דרשני, כמו שדרשוהו רבותינו ז"ל בשביל התורה שנקראת (משלי ח כב) ראשית דרכו, ובשביל ישראל שנקראו (ירמיה ב ג) ראשית תבואתו.

In the beginning of God's creation of: Heb. בְּרָא. This verse calls for a midrashic interpretation [because according to its simple interpretation, the vowelization of the word בְּרָא, should be different, as Rashi explains further]. It teaches us that the sequence of the Creation as written is impossible, as is written immediately below] as our Rabbis stated (Letters of R. Akiva, letter "beth"; Gen. Rabbah 1:6; Lev. Rabbah 36:4): [God created the world] for the sake of the Torah, which is called (Prov. 8:22): "the beginning of His way," and for the sake of Israel, who are called (Jer. 2:3) "the first of His grain."

ח

19) ראה פרדס שער י"א פרק ג'

אין כח חסר פועל

20) רמב"ם הלכות שבת סוף פרק י"ח

המוציא פחות ממשעור אף על פי שהוציא בכלי פטור. שהכלי טפלה לו ואין כונתו להוציא הכלי אלא להוציא מה שבתוכו והרי אין בו משעור. לפיכך אם הוציא אדם חי שאינו כפות במטה פטור אף על המטה שהמטה טפלה לו. וכן כל כיוצא בזה. המוציא קפת הרוכלים אף על פי שיש בה מינין הרבה ואפלו הוציא בתוך כפו אינו חייב אלא אחת. שם הוצאה אחת היא:

A person who transfers less than the standard measure [of a substance] is not liable even though he transfers it in a container. [The rationale is that] the container is subsidiary [to its contents]; [when the person transfers it,] he is concerned not with the container, but with its contents.

Accordingly, if a person transfers a man who is alive and who is not bound on a bed, he is not liable, for the bed is considered to be subsidiary to the man. These principles apply in all similar situations.

A person who transfers a perfumer's box is liable for only a single [sin offering], although it contains many different types [of scents]. [Similarly,] even if he transfers [several items] in his hand, he is liable for only a single sin offering, for [he has performed] a single act of transfer

ט

21) שבת כ"ד, ב'

אין מדליקין בשמן שריפה ביום טוב.

one may not light with burnt oil on a Festival, as the Gemara will explain below. With regard to lighting Shabbat lamps, there were Sages who prohibited the use of specific oils.

מאי טעמא? לפי שאין שורפין קדשים ביום טוב.

What is the reason for this? The Gemara answers: Because, in general, one may not burn consecrated items on a Festival.

(22) תוספות ביצה כ"ז, ב'

ומ"מ קשה דהיכי מדמה תרומה לקדשים למימר שאין שורפין תרומה ביו"ט אימא שאני שריפת קדשים דלית בהו צורך הדיוט כלל לכך אין שורפין אבל תרומה דצורך הדיוט להסיק תחת תבשילו אימא ישרפנו בי"ט תחת תבשילו דהא איכא צורך אוכל נפש ותירץ רבינו יצחק דתחת תבשילו הואיל ואית ביה נמי צורך גבוה בטל ליה צורך הדיוט אצל צורך גבוה והוי כאילו כולו של גבוה

י"א

(23) תנחומא נשא ט"ז

אמר רבי שמואל בר נחמן, בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, נתאווה שיהא לו דירה בתחתונים כמו שיש בעליונים.

R. Samuel bar Nahman said, "When the Holy One, blessed be He, created the world, He longed to have an abode below just as He had on high.

י"ב

(24) ישעיה מ', ה'

ונגלה כבוד יהוה וראו כל-בשר יחדו כי פי יהוה דבר:

And the glory of the Lord shall be revealed, and all flesh together shall see that the mouth of the Lord spoke.
